

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 20 november 2003

in zaak C-212/01 (verzoek van het Landesgericht Innsbruck om een prejudiciële beslissing): Margarete Unterpertinger, tegen Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter⁽¹⁾

(„Zesde BTW-richtlijn — Vrijstelling voor gezondheidskundige verzorging van mens in kader van uitoefening van medische en paramedische beroepen — Medische expertise”)

(2004/C 7/08)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-212/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Landesgericht Innsbruck (Oostenrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Margarete Unterpertinger, en Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 13, A, lid 1, sub c, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1), en de rechtspraak van het Hof, met name het arrest van 14 september 2000, D. (C-384/98, Jurispr. blz. I-6795), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas (rapporteur), waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, D. A. O. Edward en A. La Pergola, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 20 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 13, A, lid 1, sub c, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moet aldus worden uitgelegd dat de in die bepaling neergelegde vrijstelling van BTW niet van toepassing is op de werkzaamheid van een arts bestaande in de opstelling van een deskundigenrapport over iemands gezondheidstoestand teneinde te bepalen of een verzoek om een invaliditeitsuitkering gegrond is of niet. De omstandigheid dat de medisch deskundige is aangewezen door een rechterlijke instantie of door een pensioenverzekeringsinstelling maakt daarbij geen verschil.

⁽¹⁾ PB C 212 van 28.7.2001.

ARREST VAN HET HOF

van 18 november 2003

in zaak C-216/01 (verzoek van het Handelsgericht Wien om een prejudiciële beslissing): Budějovický Budvar, národní podnik tegen Rudolf Ammersin GmbH⁽¹⁾

(„Bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen — Bilaterale overeenkomst tussen lidstaat en derde land ter bescherming van aanduidingen van geografische herkomst van dit derde land — Artikelen 28 EG en 30 EG — Verordening (EEG) nr. 2081/92 — Artikel 307 EG — Statenopvolging met betrekking tot verdragen”)

(2004/C 7/09)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-216/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Handelsgericht Wien (Oostenrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Budějovický Budvar, národní podnik en Rudolf Ammersin GmbH, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 28 EG, 30 EG en 307 EG alsmede verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (PB L 208, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 535/97 van de Raad van 17 maart 1997 (PB L 83, blz. 3), heeft het Hof, samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann, C. W. A. Timmermans (rapporteur), C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues, kamerpresidenten, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 18 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 28 EG en verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 535/97 van de Raad van 17 maart 1997, verzetten zich niet tegen de toepassing van een bepaling van een tussen een lidstaat en een derde Staat gesloten bilateraal verdrag, die aan een eenvoudige en indirecte geografische-herkomstaanduiding van dit derde land in de invoerende lidstaat een van elk gevaar voor misleiding onafhankelijke bescherming verleent die het mogelijk maakt de invoer van een goed dat in een andere lidstaat rechtmatig in de handel is gebracht, te verhinderen.
- 2) Artikel 28 EG verzet zich tegen de toepassing van een bepaling van een tussen een lidstaat en een derde land gesloten bilateraal verdrag, die aan een benaming die in dit land noch direct noch indirect verwijst naar de geografische herkomst van het product dat zij aanduidt, in de invoerende lidstaat een van elk gevaar

voor misleiding onafhankelijke bescherming verleent die het mogelijk maakt de invoer van een goed dat in een andere lidstaat rechtmatig in de handel is gebracht, te verhinderen.

- 3) Artikel 307, eerste alinea, EG moet aldus worden uitgelegd dat het een rechter van een lidstaat toestaat, behoudens het door hem aan de hand van onder meer de gegevens uit dit arrest te verrichten onderzoek, bepalingen toe te passen van bilaterale verdragen als die welke in het hoofdgeding aan de orde zijn, die zijn gesloten tussen deze Staat en een derde land en een benaming van dit derde land beschermen, ook al blijken deze bepalingen in strijd te zijn met het Verdrag, op grond dat het gaat om een verplichting die voortvloeit uit verdragen die zijn gesloten vóór de datum van toetreding van de betrokken lidstaat tot de Europese Unie. Totdat met een van de in artikel 307, tweede alinea, EG bedoelde middelen eventuele onverenigbaarheden tussen een vóór die toetreding gesloten verdrag en het EG-Verdrag kunnen worden opgeheven, machtigt de eerste alinea van genoemd artikel deze Staat, een dergelijk verdrag te blijven toepassen voorzover dit verplichtingen omvat waaraan hij volkenrechtelijk nog steeds gebonden is.

(¹) PB C 245 van 1.9.2001.

ARREST VAN HET HOF

van 6 november 2003

in zaak C-243/01 (verzoek van het Tribunale di Ascoli Piceno om een prejudiciële beslissing): Piergiorgio Gambelli e.a. (¹)

(„Recht van vestiging — Vrij verrichten van diensten — Weddenschappen op sportevenementen, verzameld in lidstaat en via internet verzonden naar andere lidstaat — Verbod onder bedreiging met strafsancities — Wettelijke regeling van lidstaat waarbij recht om weddenschappen in te zamelen aan bepaalde organen is voorbehouden”)

(2004/C 7/10)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-243/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Tribunale di Ascoli Piceno

(Italië), in de aldaar dienende strafzaak tegen Piergiorgio Gambelli e.a., om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 43 EG en 49 EG, heeft het Hof, samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann, C. W. A. Timmermans en J. N. Cunha Rodrigues, kamerpresidenten, D. A. O. Edward (rapporteur), R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 6 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Een nationale regeling op grond waarvan het onder bedreiging met strafsancities verboden is om zonder een door de betrokken lidstaat verleende concessie of vergunning activiteiten te verrichten op het gebied van het inzamelen, het aannemen, het registreren en het verzenden van voorgestelde weddenschappen op met name sportevenementen, vormt een beperking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten van respectievelijk de artikelen 43 EG en 49 EG. Het staat aan de verwijzende rechter, na te gaan of een dergelijke regeling, gelet op de wijze waarop zij in concreto wordt toegepast, daadwerkelijk beantwoordt aan de ter rechtvaardiging ervan aangevoerde doelstellingen en of de uit die regeling voortvloeiende beperkingen, gelet op deze doelstellingen, niet onevenredig zijn.

(¹) PB C 245 van 1.9.2001.

ARREST VAN HET HOF

van 25 november 2003

in zaak C-278/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje (¹)

(„Niet-nakoming — Arrest van het Hof waarbij niet-nakoming wordt vastgesteld — Niet-uitvoering — Artikel 228 EG — Geldstraffen — Dwangsom — Kwaliteit van zwemwater — Richtlijn 76/160/EEG”)

(2004/C 7/11)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-278/01, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: G. Valero Jordana) tegen Koninkrijk Spanje (gemachtigde: S. Ortiz Vaamonde), betreffende een verzoek